

תת"ע (חדרה) 8083-03-24 - מדינת ישראל נ' אלון ממו

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 8083-03-24 מדינת ישראל נ' ממו
תיק חיצוני: 90524811719

לפני כבוד השופטת סיגל דבורי

מאשימה
נגד
מדינת ישראל

נאשמים
אלון ממו

החלטה

בהתאם להחלטת בית המשפט המחוזי בעפ"ת 21325-05-25 מיום 06.07.25 לפיה יש ליתן נימוקים להחלטתי מיום 09.12.24 בדבר דחיית טענת ההתיישנות - להלן החלטתי המנומקת לענין זה.

המדובר בדו"ח 90524811719 מיום 09.08.22 מסוג ברירת משפט אשר הוצא על שם חברת אלבר (בעלת הרכב במקור) שעניינו עבירת נהיגה במהירות מופרזת בניגוד לתקנה 54 (א) לתקנות התעבורה (34 קמ"ש מעל המהירות המותרת).

ביום 26.12.2022 הגישה חברת אלבר בקשה להסבת הדו"ח ע"ש חברת קורקט (ראה פרוטוקול מיום 26.03.2025 שורה 23).

בחודש יולי 2023 הגישה חברת קורקט בקשה להסבת הדו"ח ע"ש המבקש וסורבה מאחר והבקשה הוגשה לאחר תם 90 הימים המוקצים לכך בחוק. אי לכך, ביום 12.11.23 הגישה חברת קורקט בקשת הארכת מועד להשפט (המ"ש 5451-11-23) לצורך הסבת הדו"ח על שם המבקש, מר אלון ממו (להלן: "המבקש"). להמ"ש הנ"ל צורף תצהיר חתום על ידי המבקש, בו הוא מבקש להסב את הדו"ח על שמו וכך למעשה גם להאריך את המועד להשפט בגינו. המאשימה ידעה אודות הבקשה (ולמעשה "קיבלה אותה") מכח החלטה שיפוטית מיום 13.11.2023, נתנה הסכמתה לבקשה ביום 15.11.2023 ובו ביום ניתנה החלטה שיפוטית המורה על הארכת המועד להישפט.

כתב האישום כנגד המבקש הוגש ביום 25.03.2024, כארבעה חודשים לאחר מכן.

על פי סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי (תשמ"ב-1982) (להלן: "חוק"), כאשר הודיע אדם כי ברצונו להשפט על העבירה, תשלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו, אף אם ביקש להישפט באיחור ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה), בשינויים המחוייבים או מנימוקים אחרים אשר יפורטו בהחלטה.

(להשלמת התמונה - סעיף 229(ה) לחוק דן בנסיבות בהן השתכנע תובע שהבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות אשר אינן תלויות במבקש וגו' - אין זה המקרה בענייננו שכן התביעה בהגינותה הסכימה לבקשה.)

מסגרת הזמן הנקובה **בסעיף 230 לחוק** (שנה) נספרת אם כן, ממועד קבלת הבקשה להישפט (אצל התביעה) ועד למשלוח הזמנה למשפט.

בענייננו, יש ליישם את ההלכה שנקבעה ברע"פ **2863/24 אופיר סטר נ' מדינת ישראל** (מיום 04.06.2024) וזו לשונה: " ענייננו בעבירה מסוג 'ברירת משפט', אשר יחולו עליה ההסדרים הקבועים בפרק ז' לחוק, שכותרתו "סדרי דין מיוחדים בעבירות קנס". בהתאם לאמור בהסדר שבסעיף 225א(א) לפרק ז', במקרה שבו עברה שנה מיום ביצוע עבירת הקנס, לא יוגש בגינה כתב אישום. ברם, בנסיבות דנא, משבחר המבקש להגיש בקשה להישפט בבית המשפט, חל עליו ההסדר הקבוע בסעיף 225א(ב) לחוק, שזו לשונו: "אין באמור בסעיף קטן (א) כדי למנוע הגשת כתב אישום נגד מי שביקש להישפט לפי סעיף 229, אף אם עברו המועדים הקבועים בסעיף קטן (א)". דהיינו, במקום שבו ביקש המבקש להישפט, אזי מגבלת הזמנים שנקבעה בהוראת סעיף 225א(א), או בהוראה אחרת בפרק ז', אינה חלה בענייננו, וחלה במקומה הוראת סעיף 230 לחוק שקובעת כי הזמנה למשפט תימסר, תוך שנה מיום שנתקבלה בקשתו על רצונו להישפט, כפי שצוין על-ידי הערכאות דלמטה (ראו עוד בעניין ההסדרים שבפרק ז' לחוק והשוו: רע"פ 867/18 נתאי נ' מדינת ישראל, פסקה 10-11 [נבו] (04.02.2018); רע"פ 389/06 קוסטליץ נ' עיריית תל-אביב [נבו] (10.07.2006)).

מסגרת הזמנים הנקובה לעיל עומדת בחלון הזמן המוקצב בהתאם לחוק ומשכך לא חלה התישנות בענייננו של המבקש.

סוף דבר - הטענה בדבר התישנות - נדחית.

ניתנה היום, י"א אב תשפ"ה, 05 אוגוסט 2025,
בהעדר הצדדים.